

قطعه نامه کنگره هفتم در تشریح مواضع سازمان درباره ضرورت وحدت های حزبی و جبهه ای

نظر به اینکه:

۱. نظام سرمایه داری ایران و رژیم سیاسی مذهبی و سرکوبگر و ارتجاعی آن تا به امروز بحران های اقتصادی و سیاسی متعددی را پشت سر نهاده است. بحران هائی که می توانست تغییرات تعیین کننده ای در مبارزه طبقات اجتماعی و توازن قوا و پیشروی و پیروزی جنبش های اجتماعی و انقلابی ایران ایجاد کند. اما بنا بدلائل مختلف از جمله نبود تشکل و حزب و ساختار مناسبی که این جنبش های اجتماعی و طبقاتی را زیرچتر خود متحد کرده و هدایت کند. این بحران ها با سرکوب شدید و بی رحمانه طبقه حاکم رفع و رجوع شده اند. این بحران ها در پیامد خود علاوه بر تشدید جدال بین طبقه حاکم، گسترش مبارزات کارگران، زحمتکشان، زنان و جوانان جامعه را نیز در پی داشته است و بویژه بعد از خیزش های توده ای ۹۶ و ۹۸ و گسترش اعتصابات کارگری، این مبارزات وارد فاز جدیدی شده است.
۲. با تشدید بحران اقتصادی و سیاسی و تعمیق شکاف طبقاتی، مبارزه طبقه کارگر و زحمتکشان بر علیه ستم و استثمار و زور و سرکوب، مبارزه بر علیه تبعیضات جنسی، ملی، مذهبی و مبارزه علیه تخریب محیط زیست و مبارزه برای رهائی زنان و کسب آزادی های سیاسی و حقوق فردی و اجتماعی تشدید خواهد شد و در چشم انداز، گسترش اعتصابات سراسری و خیزش های توده ای محتمل است.
۳. اما تجربه اعتصابات کارگری و خیزش های انقلابی توده ای خود انگیزه و بدون برنامه و رهبری انقلابی در کشورهای مختلف منطقه و از جمله در ایران نشان داده است که طبقه حاکم با سرکوب و نیرنگ قادر است این خیزش های انقلابی و توده ای را سرکوب و موقتا به بحران های خود مهار بزند. از سوی دیگر در چنین شرایطی از ناتوانی طبقه کارگر و متحدین زحمتکش آن در هدایت تحولات انقلابی به سمت تغییرات بنیادی در ساختار اقتصادی، اجتماعی و سیاسی جامعه، متناسب روند روبه زوال قدرت سیاسی مستقر، گرایشات بورژوائی، ناسیونالیستی، شوونیستی و مذهبی نیز بدیل های مختلف خود را روبه طبقه کارگر و جامعه معترض اعلام می کنند و هر کدام به فراخور خویش با حمایت و پشتیبانی مادی و معنوی قدرت های امپریالیستی که در پی تامین منافع خود در ایران و منطقه هستند، تلاش می کنند مبارزات کارگران و زحمتکشان را در سمت اهداف خود کانالیزه کرده و دست آوردهای آنان را مصادره بمطلوب بنمایند.
۴. سازمان ما بر اساس اسناد برنامه ای خود و تحلیل مشخص از شرایط موجود و با جمع بندی از تجربیات گذشته و سطوح و اشکال مبارزات جاری معتقد است که طبقه کارگر بدون ستاد رزمنده ای از پیشگامان خود از یکسو و متحد کردن همه زحمتکشان حول جبهه ای انقلابی از سوی دیگر قادر به پیشروی و پیروزی نهائی نخواهد بود.
۵. سازمان ما که همواره بر ضرورت اتحاد های اجتماعی در مبارزه علیه نظام سرمایه داری و بویژه رژیم ارتجاعی و سرکوبگر جمهوری اسلامی تاکید داشته و در این راه کوشش های فراوانی کرده است. در شرایط حساس کنونی بار دیگر بر ضرورت مبرم اتحاد پیشگامان طبقه کارگر از یکسو و تلاش جهت سازمانیابی جنبش های اجتماعی در یک جبهه انقلابی از سوی دیگر تاکید میکند

و تکرار می کنیم که:

الف: سازمان اتحاد فداییان کمونیست برای فائق آمدن بر پراکندگی و تفرق میان کمونیست ها علاقمند به آغاز بحث ها با هدف اتحاد تشکیلاتی و حزبی با هر حزب یا سازمانی است که مواضع نظری و سیاسی خود را به سازمان ما نزدیک می بینند. هر جریان یا گروهی که این اتحاد های حزبی تشکیلاتی را در شرایط کنونی قدمی به جلو و به نفع جنبش طبقه کارگر و چپ ایران می داند ما از آن استقبال میکنیم. این اتحاد های حزبی پیشک قدمی است ضرور در رفع پراکندگی جنبش کمونیستی و اقدامی است در راستای ارتباط ارگانیک با طبقه کارگر و تشکیل حزب انقلابی آن.

علاوه بر این: درشرایطی که جامعه درغلیان است و جنبش رو به اعتلاء و تشکل حزبی دارای ارتباط ارگانیک با طبقه کارگر و زحمتکشان در دور دست.

ب: ما جبهه انقلابی واحد با ساختار معین با هر تعداد از احزاب، سازمان ها، تشکل ها، نهادها و اشخاص که ایجاد چنین جبهه ای را ضروری می دانند، را آلترناتیو منطقی برای متحد شدن نیروهای پراکنده جنبش های اجتماعی و چپ انقلابی برای شرکت موثر و عملی در مبارزات جاری در شرایط کنونی می دانیم. درشرایط حساس کنونی برای متحد شدن سازمان ها، افراد، تشکل ها، نهادهای مختلف کارگران، زنان، بازنشستگان، پرستاران، دانشجویان، کشاورزان و هنرمندان و غیره در چنین جبهه ای را ضروری می دانیم. روشن است که علاوه بر پلاتفرم مشترک منطبق بر نیازهای جنبش، ساختار چنین جبهه ای هم ازجمله مباحث و توافقات خواهد بود. یک ساختار مناسب برای یک جبهه که فراتر از اتحاد عمل است ولی با اتحاد تشکیلاتی و حزبی فاصله دارد. (۱)

هدف تلاش برای متحد شدن جنبش های اجتماعی گوناگون باجهت گیری ضد سرمایه داری است که هم اکنون درصحنه مبارزه حضور دارند. یاری رساندن به شکل گیری جبهه متحد انقلابی است که تمام جنبش های توده زحمتکش مردم را زیر چترخود گردآورد و مبارزه برای سرنگونی انقلابی رژیم حاکم در راستای ایجاد تغییرات بنیادی در ساختار اقتصادی و اجتماعی ایران مبتنی برشوراها را سازمان دهد و هدایت کند و گفتن ندارد که طبقه کارگر قدرتمند ایران نیروی همزمن چنین جبهه ای خواهد بود و تاکنون نیز نشان داده است که چنین است. طبقه کارگری که باگردآوری متحدین خود در مبارزات جاری علیه رژیم سرکوبگرحاکم به فضا و امکانات لازم برای فائق آمدن برضعف های خود، نظیر تشکل و تحزب، استقلال طبقاتی و ارتقاء آگاهی سوسیالیستی... نیز دست خواهد یافت.

بنظر ما تنها با تحلیل مشخص ازشرایط مشخص و درگیرشدن در مبارزات طبقه کارگر و زحمتکشان درعرصه ها و اشکال مختلف است که می توان به همه گیرشدن گفتمان سوسیالیستی و پیروزی طبقه کارگر در جبهه نبرد علیه سرمایه یاری رساند.

بنابشرایط عینی و با توجه به پراکندگی های موجود و تجربیات زیسته، نیاز طبقه کارگر به داشتن حزبی انقلابی از یکسو و ایجاد جبهه واحد مبارزه علیه تعرضات سرمایه داری و سازماندهی مبارزه تهاجمی علیه آن ازسوی دیگر را به امری اجتناب ناپذیر تبدیل کرده است.

(۱) راه کارما برای وحدت های حزبی و پایه نظری و پلاتفرم عملی این جبهه و نیز اتحاد فراگیر نیروهای طرفدار سوسیالیسم، طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه در اسناد برنامه ای و قطعنامه های مصوب درکنگره های قبلی پیشنهاد شده است.